

KZS-S LETTEM

KZS-s lettem. Megváltoztathatatlanul is KZS-s lettem. Valami szerencse folytán jó helyre kerültem, és tudom, hogy jó helyre kerültem, mivel nem próbáltam megszökni. Az első közös programunk együtt a gólyaavató volt, póni módra. Ezt a különleges eseményt idén az ötös csoportnak köszönhetjük. Az avató két részből állt.

Az első egy előzetes feladat volt, ahol mindenkinek „pónifrizurát” kellett készíteni. Nos, hogy mi is számít pónifrizurának? Ez nagyon jó kérdés. Ránk volt bízva az egész. Volt, aki felkötötte lófarkba a haját, volt, aki befonta, és olyan is akadt, aki póniszarvat csinált magának. Előzetesen még azt is megadták, hogy kikkel és milyen színű csoportokban leszünk. A hat csoport közül mi kaptuk a sárga színt. Itt voltak számomra ismerős arcok, akikkel korábban nem nagyon beszéltem, de volt olyan is, akivel azóta is jóban vagyok. Nagyon sok embert ismertem meg, és a változatos feladatoknak hála azt is megtudhattam, hogy nekik milyen erősségeik vannak. Sok érdekes és vicces feladatban próbálhattuk tehát ki magunkat, és megismerkedhettünk a többi kilencedikkel. Szerintem nagyon jó volt így kezdeni az évet, mert ez meghatározó élmény volt nekünk, gólyáknak.

A feladatok között volt néhány olyan is, amely a kollégium életébe engedett betekintést. Amikor megrakott tálcával kellett egyensúlyozni és tárgyakat kerülgetni, mint minden étkezésnél, vagy amikor rövid idő alatt hangzavarban egy szöveget kellett bemagolni, majd felmondani, mint a tanulóidőben. Talán az egyik legemlékezetesebb versenyszám az volt, amikor lekvárból, kakaóporból, porcukorból és mézből időre sminket kellett készítenünk egy pónitársunknak. Ennél a feladtnál szükségünk volt a kreativitásunkra, és bár nem nyertünk, nagyon meg voltunk elégedve az alkotásunkkal. Na, de komolyra fordítva a szót, meg is eskettek minket. Az eskünkben a kollégiumi élet volt átfordítva póninyelvre a kedvünkért.

Az ötletes és jó hangulatú avató után a nyertes csoport egy tortával gazdagodva, a többiek pedig egy bolondos, vidám emlékekkel térhettek vissza a kollégiumi szobába. Ahogy a program után figyeltem a többieket, láttam, hogy minden kilencedikes örömteli, boldog arccal várja az elkövetkezendő éveket, az idősebbek pedig örömmel emlékeznek vissza a saját gólyaavatójukra.

Szóval kedves „pónitársaim”, a következő 4-5 évre sok boldog itt töltött percet és nyerítéssel teli délutánt kívánok. Idősebb társainknak pedig előre is köszönöm, hogy segítenek, meghallgatnak és egyengetik utunkat az itt töltött idő alatt.

Hegyi Dorka